

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

Tárgy: alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítvány

3.k.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

6

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZMŰSZAKI ÉS ÉPÍTÉSI FŐOSZTÁLY	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐÍRATON:	
Postán / Gyűjtőlédobba / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -02- 0 8
PÉLDÁNY:	2 + 1 darab IV
MELLÉKLET:	F1-4 KÖZTÜK: Ngl
FŐLAJSTROMSZÁM:	32052/15
UTÓÍRATON:	

Alku

Az ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Korlátolt Felelősségű Társaság

██████████ az Alaptörvény 24.

██████████ cikkének (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ban konkretizált alkotmánybírósági hatáskör és ugyancsak az Abtv. 27. §-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján - meghatalmazással igazolt jogi képviselő útján - az alábbiak szerint előterjesztett,

alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványt

nyújtom be.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - 2015. november 17. napján kelt - 3.K.32.052/2015/5. számú ítélet

- alaptörvény-ellenességét megállapítani
- és a döntést megsemmisíteni szíveskedjen.

A megsemmisíteni kért ítélet:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.32052/2015/5. számú ítélete

Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdése; XXIV. Cikk (1) bekezdése.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére előírt határidő megtartott, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.32052/2015./5. számú ítéletét az ENERGOTT Kft. 2015. december 07. napján vette kézhez.

Indokolás

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal a TFAFO-87/1/2015. számú ügyben 4034/2015. számú határozatával a ██████████ (Engedélyes) távhőtermelői és távhőszolgáltatói engedélyeit visszavonta 2015. április 16. 06.00 órai időponttal, ezzel egyidejűleg az ██████████ ██████████-t kijelölte a távhőtermelés és távhőszolgáltatás ellátására Szegeden, a rendes eljárásban kiadandó működési engedélyek jogerőre emelkedéséig terjedő időszakra.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	U/355-c/2016
Érkezett:	2016 FEBR 23.
Értéke:	2
Utóírás:	2Y3+MH + 4
Előadó:	H

3.k. 02-01.B.

Az ENERGOTT Kft. a határozattal szemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság felé keresettel élt és kérte a határozatnak a megsemmisítését, és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalt új eljárás lefolytatására történő utasítását a határozat jogszabálysértő voltára tekintettel.

Az ENERGOTT Kft. a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 15. § (1) bekezdése alapján ügyfélnek minősül, mivel a támadott határozat üzletrészre vonatkozó tulajdonjogát közvetlenül érinti. A jogszabálysértő közigazgatási határozattal szemben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 327. § (1) bekezdése a) pontja alapján az ügyfelet a közigazgatási per indítására vonatkozó jog megilleti.

A támadott határozat indoklása az alábbiakat rögzíti:

„Az Önkormányzat arról is tájékoztatta a Hivatalt, hogy az Engedélyes által kiírt földgázbeszerzési pályázatra egyetlen kereskedői ajánlat érkezett, a ██████████ Kft-től, március 19-én. Ezzel kapcsolatosan ugyanakkor megjegyzi, hogy a levélhez csatolt, ██████████ Kft-től származó szándéknyilatkozaton az aláírás mellett annak az ██████████-nak a pecsétje szerepel, amely társaság földgáz kereskedelmi szerződése egyoldalú felmondása következtében a település távhőellátása veszélybe került. Ezért az Önkormányzat álláspontja az, hogy a ██████████ Kft. ajánlatának, illetve szándéknyilatkozatában foglalt vállalásának komolysága, teljesíthetősége erőteljesen megkérdőjelezhető, illetve bizonytalan. A Hivatal osztja az Önkormányzat előbb kifejtett álláspontját, és azzal a kiegészítéssel él, hogy a ██████████ Kft. egyfelől az Engedélyes kisebbségi tulajdonosi jogait gyakorolni kívánó társaság kapcsolt vállalkozási körébe tartozik, amely státusza 2014. október 30. napja óta történtek tükrében egyáltalán nem csökkenti, hanem inkább növeli a Hivatal aggályait. Másfelől a cégnyilvántartás adatai szerint a cég 2013-es évi nettó árbevétele alig haladta meg az ötmillió forintot, 2014-re vonatkozó adat pedig még nem áll rendelkezésére, de az előbbiekből alapján a Hivatal nem úgy látja, hogy a ██████████ Kft-n keresztül az évi nagyságrendileg kettő-három milliárd forint közötti értékű gázbeszerzés megnyugtató körülmények között lebonyolítható lenne.”

Jogszerűtlenek és súlyosan jogsértők a Hivatal ██████████ Kft. vonatkozásában megtett észrevételei és véleménye is, miután a ██████████ Kft-nek épp a Hivatal adott földgázkereskedői engedélyt. Az ENERGOTT Kft. azonban él azzal a feltételezéssel, hogy olyan gazdálkodó szervezet, aki nem felel meg az engedélyezési feltételeknek – ideértve a tevékenység folytatásához szükséges pénzügyi biztosíték teljesítését – a Hivatal nem ad kereskedelmi engedélyt.

Az egyes gázkereskedőknek a Hivatal általi megkülönböztetése, a ██████████ Kft. vonatkozásában a szubjektív szempontú negatív diszkriminációja, „ajánlata komolyságának kétségbe vonása” súlyosan sérti az egyenlő elbánás elvét, mely a Hivatal részéről nem megengedhető, hiszen semmilyen olyan konkrét információt megjelölni nem tudott, melyre ezt a hangsúlyosan szubjektív véleményét alapozhatná. Az „Önkormányzat véleményéhez való csatlakozáson túl tovább tetézi ezt a Hivatal azzal, hogy „kockázatnövelő tényként értékeli azt, hogy a kisebbségi tulajdonos kapcsolt vállalkozási körébe tartozik”. A Hivatal itt az ENERGOTT Kft. vonatkozásában tesz rá nézve dehonesztáló megjegyzést, melyet ráadásul kivetít a ██████████ Kft-re, és legfőként az Engedélyesre.

Nem érthető, hogy a kisebbségi tulajdonos, tehát az ENERGOTT Kft. – annak személye – , vagy annak kapcsolt vállalkozása vonatkozásában milyen felróható magatartás mutatható ki, különös figyelemmel arra, hogy illet magá a Hivatal sem hivatkozik meg. Nem képezte a tárgyban határozatot megelőző eljárás tárgyát semmilyen, „2014. október 30. napja óta történtek vizsgálata”, vélhetően ezzel a

Hivatalnak sem volt semmilyen problémája – ahogy a Hivatal fogalmaz „aggálya” - , mert nem tette az eljárás részévé ezeknek a vizsgálatát, ahogy a ██████████ Kft. vonatkozásában is, csupán szubjektív gondolatokra hivatkozva „le komolytanozta” annak jogszerűen és jogi kötelező erővel megtett jognyilatkozatát.

Szubjektív ellenszenvet, tények nélküli diszkriminatív megjegyzést találunk, ami azért is különösen és súlyosan jogsértő, mivel az Engedélyes engedélyének megvonása indokaként kívánja megjelöli határozatában a Hivatal.

Nincs olyan objektív tény, mely a Hivatal részéről indokul szolgálhatnak a kisebbségi tulajdonos – és annak kapcsolt vállalkozása – vonatkozásában kifejtett negatív értékítélete igazolására, - ilyen megjelölésére nem is törekszik a Hivatal - így eljárásában nyilvánvalóan szubjektív ellenszenvét jeleníti meg, és értékeli az engedély vonatkozásában, mely eljárás nyilvánvalóan és súlyosan sérti az egyenlő elbánás követelményét, a részrehajlás nélküli elbírálás ezzel ezen eljárásban pedig ilyen módon már meg is dőlt.

Figyelemmel arra, hogy a keresettel támadott határozatban az ENERGOTT Kft-t érintő részei olyan módon kerültek rögzítésre, hogy azok valóságára nézve sem az Engedélyestől, sem az ENERGOTT Kft-től, sem a ██████████ Kft-től semmilyen nyilatkozat megtételére a Hivatal nem biztosított lehetőséget, okirati bizonyítékot nem szerzett be, adatot nem kért be, így nyilvánvalóan olyan megalapozatlan kijelentést tartalmaz, aminek a határozatból való mellőzése indokolt.

Az ENERGOTT Kft. rámutat arra, hogy ezen megalapozatlan kijelentések szolgáltak alapul – legalábbis a Hivatal elmondása szerint - hogy Engedélyes vonatkozásában a távhőtermelői és távhőszolgáltatói engedélyek visszavonásra kerüljenek. Ugyanakkor ezek objektív jogsértő és valótlan volta miatt a teljes határozat jogszerűsége vonható kétségbe.

Ugyanakkor – figyelemmel arra, hogy az ENERGOTT Kft-nek, mint az Engedélyes társaságban kisebbségi tulajdonnal rendelkező tagnak – érdeke fűződik ahhoz, hogy az Engedélyes a Társasági Szerződésben rögzített tevékenységét folytassa, különös figyelemmel arra, hogy az tőle a távhőtermelő és távhőszolgáltató engedélye jogsértő módon került elvonásra, erre figyelemmel is kérte a támadott határozat megsemmisítését és a Hivatal új eljárásra utasítását.

Az Engedélyes megjelölt engedélyeinek visszavonása jogszerűtlenül történt az alábbi indokokra figyelemmel:

A támadott határozat az Alaptörvényen rendelkezésein túl sérti:

- A) A közigazgatási hatósági eljárásról és szolgáltatásról szóló 2004. évi CXL. törvény 1.§ (1) bekezdését és különösen e jogszabályhely (2), (3) és (4) bekezdését, a **2. § (1)-(3) bekezdését, 4.§ (1) bekezdését.**

„1. § (1) A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.

(2) A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el.

(3) A közigazgatási hatóság az ügyfél jogát és jogos érdekét csak a közérdek és az ellenérdekű ügyfél jogának, jogos érdekének védelméhez szükséges mértékben korlátozza.

(4) A közigazgatási hatóság védi az ügyfelek jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, ezek korlátait törvény határozza meg.

2. § (1) Az ügyfeleket a hatósági eljárásban megilleti a törvény előtti egyenlőség, ügyeiket indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül kell elintézni.

(2) A közigazgatási hatósági eljárásban tilos minden olyan különbségtétel, kizárás vagy korlátozás, amelynek célja vagy következménye a törvény előtti egyenlő bánásmód megsértése, az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője e törvényben biztosított jogának csorbítása. Az eljárás során az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani.

(3) A közigazgatási hatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli, döntését valósághű tényállásra alapozza.

4. § (1) Az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.”

B) Sérti a határozat a Ket. 72. § (1) bekezdését, mivel az nem tartalmazza:

d) a rendelkező részben

...

df) a kötelezettség teljesítésének határnapját vagy határidejét és az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit, ideértve a fizetési kötelezettséget megállapító döntésben a késedelmpótlék-fizetési kötelezettségről és annak mértékéről szóló tájékoztatást, valamint a 131. § (1a) bekezdés szerinti esetben a közérdekű munkával való megváltás szabályaival kapcsolatos tájékoztatást,

e) az indokolásban

ea) a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat,

eb) az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait,

ed) a szakhatósági állásfoglalás indokolását, valamint a szakhatósági megkeresés mellőzésének okát,

f) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával.

C) Sérti a Tszt. 20. § (1), (2), (3) és (5) bekezdését:

„20. § (1) A Hivatal a működési engedélyt köteles visszavonni:

a) ha az engedélyes nem tesz eleget törvényes, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek, vagy tevékenységét megszünteti;

b) ha az engedélyes a távhőtermelői vagy a szolgáltatói berendezést felhívás ellenére a távhőszolgáltatás biztonságát, az élet-, az egészség- és a vagyonbiztonságot, a környezetet, továbbá a felhasználói érdekeket súlyosan veszélyeztető módon üzemelteti, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek - erre irányuló felszólítás után - nem tesz eleget.

(2) Az engedély visszavonásával egyidejűleg új engedélyest kell kijelölni.

(3) A folyamatos és biztonságos ellátás érdekében a működési engedélyben foglalt tevékenységet folyamatosan fenn kell tartani, a távhőtermelő létesítmény, vagy az engedélyköteles tevékenység megszüntetésével kapcsolatos eljárás, a felszámolás vagy a végelszámolás befejezéséig.

(5) A Hivatal más engedélyes kijelölése esetén az engedélyest kötelezheti arra, hogy a Hivatal által meghatározott, a folyamatos és biztonságos távhőtermeléshez és szolgáltatáshoz szükséges eszközeit a kijelölt engedélyesnek ellenszolgáltatás ellenében üzemeltetésre adja át, és a tevékenység gyakorlásához szükséges nyilvántartásokat, adatokat bocsássa rendelkezésre.”

Az engedély visszavonásának – törvényi feltételei – nem álltak fenn, ennek vonatkozásában tényállást nem is állapított meg a Hivatal.

1.) Eljárás megindításról a Hivatal Engedélyest nem értesítette, és még a határozatot sem részére küldte meg. Az eljárás során a Hivatal részéről a határozatban rögzített tényállás nem a valós tényállás.

„A közigazgatási hatósági eljárások lényegét az AB úgy foglalta össze, hogy a közigazgatási hatósági eljárások a közhatalom birtokában lévő állami szerv által folytatott, célhoz kötött, vizsgálati jellegű eljárások, amelyeknek - sok egyéb jellemző mellett - alapvető sajátossága a hivatalbóli jogérvényesítés. Az officialitás elve az eljárás megindításától, az eljárás lefolytatásán keresztül, annak befejezéséig, illetve a született döntés végrehajtásáig érvényesülő közigazgatási eljárási elv, amely ezért magában foglalja a tényállás megállapításának kötelezettségét is.”

A Hivatal megsértette a Ket. 50. §, Ket. 51. § (1) bekezdését, mely kimondja:

50. § (1) *A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.*

Kommentár:

„A hatóság dönteni csak megalapozott tényállás ismeretében tud. Ahhoz, hogy az eljáró szerv képes legyen a megalapozott döntésre, tisztáznia kell a tényállást, azaz meg kell állapítani, hogy az adott ügyben milyen események, tények történtek. Össze kell gyűjtenie a döntéshez szükséges jogilag releváns tényeket. A hatóságnak a döntéshozatalhoz vezető bizonyítási eljárás során nemcsak a jogilag releváns tényeket, a történeti tényállást kell megállapítania, hanem arról is meg kell győződni, hogy a tények valósak-e, valódiak-e. Ez a meggyőződés a bizonyítás során történik meg. .... A Ket.-ben általános szabályként a bizonyítási kötelezettség a hatóságot terheli. A döntéshozatalhoz szükséges tényállást a hatóság köteles tisztázni. Ez alól az általános szabály alól az egyes különös eljárási típusokban számos eltérés van. A bizonyítási kötelezettség a hatóságot terheli függetlenül attól, hogy az eljárás hivatalból vagy kérelemre indult meg. Ha az eljárás hivatalból indult a bizonyítás, az eljárás valamennyi mozzanatában a hatóság kötelessége.

...

A Ket.-ben a jogszabállyal korlátozható szabad bizonyítási rendszer érvényesül. A Ket.-ben említett bizonyítékok, ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemléről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték nem az igénybe vehető bizonyítékok összessége.”

51. § (1) *Az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy az eljárás során nyilatkozatot tegyen, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.*

Az ügyfél nyilatkozata, adatszolgáltatási kötelezettsége vonatkozásában a Kommentár:

„A Ket. 51. §-a két eltérő jogintézményt szabályoz: egyrészt az ügyfél nyilatkozattételi jogát, másrészt az ügyfél jogszabályon alapuló adatszolgáltatási kötelezettségét. Az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy az eljárás során írásban vagy szóban nyilatkozatot tegyen, vagy a nyilatkozattételt megtagadja. Az ügyfél egyik legfontosabb eljárási joga a nyilatkozattételi jog, amely gyűjtőfogalom, lehet véleménynyilvánító nyilatkozat, és lehet tényfeltáró nyilatkozat. A nyilatkozattétel megtagadásának joga a véleményt, észrevételt, értékítéletet tartalmazó nyilatkozatokra igaz. Az ügyfél kérelmére induló eljárásban a tényfeltárást is megtagadhatja, de a megtagadásból származó következményeket ő viseli, ez az ő terhére esik. ... Az ügyfélnek jogában áll nyilatkozatot tenni vagy a nyilatkozattételt megtagadni. A nyilatkozattétel megtagadásának joga a véleményt, észrevételt, értékítéletet tartalmazó nyilatkozatokra igaz. Ha a fél nem reagál, vagy nem nyilatkozik a hatóság helytelen tényállapítására, az ügyfél magát hozza hátrányos helyzetbe. Nyilatkozattétele elmaradásának a következménye, hogy a hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján dönt, vagy az eljárást megszünteti. Más a helyzet a tényfeltáró nyilatkozattal. Itt már nem mindig igaz, hogy a nyilatkozattétel megtagadható. A nyilatkozattétel megtagadása miatt azonban az ügyfelet nem lehet eljárási bírsággal sújtani, mivel az törvényben biztosított joga. Ha azonban nyilatkozatot tesz, felelősség terheli annak tartalmáért. Mégis a legjobb tudomása ellenére is valótlannal nyilatkozatot tesz,

eljárási bírsággal sújtható. Ha az ügyfél nyilatkozatot kíván tenni, akkor a hatóság köteles őt meghallgatni.

A határozat indoklásából kiderül, hogy a Hivatal nem tett eleget a tényállás felderítési kötelezettségének. Maga az indoklási rész hosszas tájékoztatást ad arra vonatkozóan, hogy eljáráson kívül - az Engedélyest kizárva - levelezett az Önkormányzattal, ugyanakkor egyetlen utalás sem található arra vonatkozóan, hogy az Önkormányzat által állított tények valódiságáról bármilyen módon meggyőződött volna, vagy legalább arról, hogy az Önkormányzat a saját állításait milyen tényekre, forrásokra alapozta.

Az Engedélyes a gázbeszerzését az [REDACTED] Kft. által több éve problémamentesen biztosította. A földgázkereskedő „vis maiort” jelentett, melyet a 2014. év végére kiéleződő – köztudomásunk tekintendő tény miatt - az orosz-ukrán ellentét miatt szenvedett el, így szemben azzal, ahogy azt a határozat indoklása tartalmazza - aligha „rögíthető tényként, hogy az Engedélyes teljes mértékben a saját működési körén belül meghozott döntése (gázkereskedője kiválasztása) eredményeként került abba a helyzetbe, hogy egy nap alatt képtelenné vált a gáz beszerzésére, és így a távhőellátás biztosítására”.

A Hivatal fenti megállapítása tehát több vonatkozásban sincs összhangban a megállapítható tényekkel:

- 1) Engedélyes döntése arról szólt, hogy arra engedéllyel rendelkező, részére a legjobb ajánlatot biztosító gázkereskedővel kössön szerződést. A szerződés megkötésében őt felelősség nem terheli, hiszen az „általános követelmények” részére a gazdaságosságot előírják, a beszállítója vis maior problémája pedig a köztudomásúan kialakult nemzetközi viszály okán még kevésbé felróható Engedélyesnek.
- 2) Engedélyes *tényszerűen* soha – működése óta a mai napig – egyetlen pillanatra sem vált képtelenné gáz beszerzésére és így a távhőellátás biztosítására.
- 3) Amennyiben Engedélyes képes lett volna olyan pénzügyi biztosítékot nyújtani a részére ajánlatot adó gázkereskedőnek, melyet az kért, az azt jelentette volna, hogy *gazdálkodása nem felel meg a törvényi előírásoknak*, hiszen a 2011. év óta – KÁT megszüntetését követően kialakított – a Hivatal által meghatározott támogatás nélkül egyetlen távhőszolgáltató sem lenne képes talpon maradni. A távhőszolgáltató azonban csak olyan mértékű támogatásra jogosult, amely az indokolt költségeire, valamint az eszközarányosan 2, illetve 4%-os nyereségplafonra fedezetet nyújt. Az ENERGOTT Kft. az árképzésben nem ismeri el a finanszírozás költségét, holott a legtöbb szolgáltató a hiteleit a beruházásaira még jóval a rendszer kiépítése előtt vette fel, tehát a Hivatal múltbeli tények alapján fennálló objektív körülményeket utasít el, egyébiránt racionális indok nélkül.

A határozatban a Hivatal által nevesített gázkereskedő egyrészt senki mástól nem kért ilyen biztosítékot, másrészt magában az iparágban is példa nélkül való volt, hiszen csaknem egy teljes évnyi gázbeszerzés előre fizetését kérte volna, ami a díjakat utólagosan beszedni jogosult szolgáltató részéről teljesíthetetlen. Lehetetlen már csak azért a fent említett tény miatt is, miszerint a Hivatal az ár, illetve támogatás meghatározásánál a finanszírozás költségeit nem ismeri el, azt figyelmen kívül hagyja!

Ilyen feltételek megkötése mentén azonban nem csupán Engedélyes részéről, de más szolgáltató részéről éppúgy teljesíthetetlen volna. Megjegyzendő, hogy nem Engedélyes az egyetlen szolgáltató, aki a Hivatal elhibázott támogatási ár meghatározása miatt jelentős veszteségek elszenvedésére kényszerül, arról nem beszélve, hogy beruházások az ágazatban nullára csökkent. Az elmúlt évek során csökkenő, majd az utolsó ismert gazdasági év adatai szerint negatív eredményt produkál, vonatkozásukban Engedélyeshez hasonló eljárás nem indult.

Az ENERGOTT Kft. rámutat arra is, hogy a Hivatal hivatkozik azon körülményre, miszerint „hogy a felelős módon gazdálkodó távhőtermelő és távhőszolgáltató társaságok számára a 2011. óta bevezetésre került, elismert indokolt költség alapú árszabályozás során meghatározott árak és a távhőszolgáltatási támogatás mértékek biztosítják a tevékenység folyamatos ellátásához szükséges fedezetet.

4 éven keresztül Engedélyes árfelülvizsgálati kérelemmel fordult a Hivatalhoz, mert a vonatkozásában a kialakított ár és támogatás mértéke, melyet a nemzeti fejlesztési miniszteri rendeletben kihirdetett, nem nyújtott fedezetet a tevékenységre. Ezen megkereséseire válaszként csak annyit kapott, hogy a Hivatal nem változtat a kialakított áron és támogatáson, de volt ebben a tárgyban olyan megkeresés is, amelyre a Hivatal nem válaszolt.

Függetlenül azonban ezen tényről az Engedélyes képes volt földgáz vásárlásra, a megvásárolt földgáz ellenértékének kiegyenlítésére.

A határozat megállapításai megalapozatlanok:

1.) Engedélyes részére gázszolgáltató kijelölése, mint a jelen ügyben támadott határozatot megalapozó körülmény figyelembe vétele nem lehetséges, az alábbiak miatt.

Nem tévesztendő az a megállapítás, hogy a hőtermeléshez szükséges tüzelőanyag beszerzésére Engedélyes ne volna képes. Erre vonatkozóan pedig a Hivatal bizonyítást egyáltalán nem folytatott le. Amikor a Hivatal az Engedélyes javára az MFGK kijelölése tárgyában hozott döntést, Engedélyes felé tett felhívást, melyek mindegyikét maradék nélkül teljesítésre került. A pályázatok lefolytatására vonatkozó felhíváson kívül sem figyelmeztetést, sem pénzbírságot nem alkalmazott, és még jelen határozatban is úgy fogalmaz, hogy ennek szükségessége nem merült fel. Mégis, a jelen határozatát erre kívánja alapítani.

Engedélyes önhibán kívül került olyan helyzetbe, hogy gázszolgáltató kijelölésére kerüljön sor, jogszabály is nyilván ilyen esetre alkotta meg a kijelölés intézményét is. Noha látványos, hogy a Hivatal hány alkalommal hozott kijelölési tárgyú nyilatkozatot, az megállapítható, hogy a 16 éve végzett tevékenység szempontjából csupán néhány hónapra vonatkozott, *így ténylegesen az ideiglenesen keletkezett, Engedélyesnek nem felróható helyzetet kellett feloldani.* Ami meg is történt, hiszen még a jóval a határozat meghozatalát megelőzően, 2015. január végével (2015. január 22.), a taggyűlés mind a tőkehelyzet, mind a pénzügyi rendezésére reorganizációs helyzet rendezésére kidolgozott tervet tárgyalta, míg a 2015. március 3-án összehívni kért taggyűlés napirendjén – melyet 2015. április 03. napján meg is tartottal - az új szerződés megkötése szerepelt.

Arra is rá kíván mutatni az ENERGOTT Kft., hogy a határozat lényegében arra hivatkozással látja indokoltnak, hogy Engedélyes a távhőtermelői és távhő működési engedélyét visszavonja, és egy általa deklaráltan engedéllyel nem rendelkező társaságnak adja át. Engedélyest azonban ezekben az eljárásokban a Hivatal semmilyen szankcióban nem részesítette, a kialakult helyzetet egyáltalán nem értékelte úgy, mely miatt indokolt lehetne Engedéllyessel szemben szankció alkalmazására!

Az ENERGOTT Kft. meggyőződése, hogy a Hivatalnak – amennyiben úgy ítélte meg, hogy Engedélyesnek a kialakult helyzet felróható – ezt a kijelölés során kellett volna értékelnie és szankcionálnia, - akár úgy is, hogy akkor jelöl ki másik engedélyest - akkor azonban ezt nem tartotta szükségesnek. Amennyiben pedig ezt a magatartást egyszer már értékelte egy másik közigazgatási eljárásban, az ebben az eljárásban nem minősítheti másként, különösen nem lehet alapja a súlyosabb szankciónak. Ráadásul az általa most kifogásolni vélt magatartások alapján indult eljárásokra csak utal, azt nem tette az a jelen határozat meghozatalát eredményező eljárás részévé!

2.) A kisebbségi tulajdonos személye megváltozása tekintetében Engedélyest semmilyen mulasztás nem terheli, a kialakult helyzetet a Hivatal generálja, az abban folyó jogorvoslati eljárás pedig nem jogellenes magatartás különös figyelemmel arra is, hogy ebben az ügyben még az engedély visszavonását megelőzően épp Engedélyes kezdeményezett új eljárást a Hivatalnál. Az Engedélyes tulajdonosa – az ENERGOTT Kft. - által folytatott jogszerű jogorvoslati eljárás nem értékelhető Engedélyes vonatkozásában olyan körülményként, ami az engedély visszavonására indokot adhatna, különös figyelemmel arra is, mivel ezen ténynek a szolgáltatásra, a működtetésre vonatkozóan semmilyen kihatása nincs, az nem része ennek az eljárásnak!

Nyilvánvalóan nem valós az önkormányzat azon hivatkozása e tekintetben – mely álláspont mögé a Hivatal szintén kritika nélkül beállt – hogy a kisebbségi tulajdonos (az ENERGOTT Kft.!) képezi gátját a „helyzet kezelésére vonatkozó erőfeszítéseknek”. Ez annak fényében különösen sérelmes hivatkozása mind az Önkormányzatnak, mind a Hivatalnak, miután épp az ENERGOTT Kft. kisebbségi tulajdonos sorra kezdeményezte 2014. év végétől taggyűlések összehívását és tett javaslatot a tőkerendezésre, nagy összegű befizetéseket vállalva, melyeket mindannyiszor kizárólag az Önkormányzat utasított vissza.

3.) A Hivatal az indoklásban hivatkozik arra is, hogy az Önkormányzat – 2015. február 19-én kelt levelében – azt közölte, hogy nem biztosított a távhőellátás Engedélyes által és fizetésképtelen közeli helyzetben van. Az ENERGOTT Kft. vonatkozásában is lehetősége van az Önkormányzatnak arra, hogy őt stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté minősítse, amely szervezetekre a fizetésképtelen helyzetben külön szabályok vonatkoznak épp a határozatban is hangoztatott közérdek érvényesülése érdekében.

Az ENERGOTT Kft. tudomása szerint egyetlen távhőtermelő társaság volt eddig, aki ilyen helyzetbe került [REDACTED] azonban tény, hogy ennek a társaságnak a távhőtermelői engedélye visszavonására még akkor sem került sor, mikor a fizetésképtelenség jogerősen megállapításra került. Sőt, a felszámolás alatt is változatlanul ezen engedélyes végezte a tevékenységet. Abban az eljárásban a távhőtermelő és a távhőszolgáltató is többségi önkormányzati tulajdonban állt, ugyanakkor a távhőtermelő engedély visszavonása tekintetében fel sem merült, hogy a távhőszolgáltató engedélyét is emiatt vissza kellene vonni. Hozzáteve azt a tény, hogy a felszámolás jelen szabályai szerint szóba sem kerülhetnek engedélyesként olyan társaság, aki az előző engedélyes társaságban többségi tulajdonosként vett részt, ugyanis azt a törvény kizárja.

Alapvetően a határozatát a Hivatal az Önkormányzat „leveleire” és az abban foglaltakra alapítja. Ezek a levelek 2015. február 19-én, illetve 2015. március 26-án keltek, ehhez mérten azt állítja a Hivatal, hogy az eljárást 2015. március 27-én indította. Ugyanakkor a határozat visszautal egy még korábbi, a hivataltól származó megkeresésre (TFSO 15/4/2015. számon) amelyben – elmondása szerint – lényegében arra hívja fel figyelmét az Önkormányzatnak, hogy a távhőszolgáltatás ellátása kötelező önkormányzati feladat és „tájékoztatást kért arra vonatkozóan, hogy „milyen elképzelése van a helyzet megoldására”.

Kérdésként merül fel ezzel kapcsolatosan:

- 1.) Milyen felhatalmazás alapján kereste meg a Hivatal az Önkormányzatot, különös figyelemmel, hogy az Engedélyes ellátta a feladatot.
- 2.) Milyen „helyzetet” megoldására várt tájékoztatást a Hivatal?
- 3.) Miért nem az Engedélyest kereste meg, ha probléma adódott a szolgáltatással, hiszen a távhőtermelés vonatkozásában az Önkormányzat nem rendelkezik olyan szereplőként, akinek ezt feladata lenne rendezni?
- 4.) A Hivatalnak milyen eljárása keretében került sor a megkeresésre?

A határozatból megállapítható események folyamatából az rögzíthető, hogy a Hivatal még 2015. február 19. előtt intézkedéseket, cselekményeket tett, melyeket azonban az állítólagosan 2015. március 27. napján megindított eljárásában felhasznált, azzal kívánta az eljárást és annak keretében meghozott határozatát megindokolni. A Hivatal nem állíthatja azt, hogy az eljárás a második válaszlevéllel indult meg. Az eljárás megindítására valóságosan tehát nem 2015. március 27-én, hanem korábban kerülhetett sor, így a Hivatal eljárása megsértette az Engedélyesnek az értesítéshez való jogát is.

Ez az eljárás jogsértő! A BH2009. 194. számú döntés is részletezi, hogy a hatóság a hivatalból indult eljárásról az eljárás alá vont ügyfelet kell, hogy értesítse, a hatósági ellenőrzés csak az eredmény ismerete után eredményezheti az eljárás megindítását.

4.) A távhőtermelői és távhőszolgáltatói engedély egyidejű visszavonása

A Hivatal a támadott határozatában az Engedélyesnek mind a távhőtermelői, mind a távhőszolgáltatói engedélye visszavonásáról rendelkezett, ezt pedig mindösszesen a homályos, és jelen esetben alkalmazhatatlan „argumentum a minore ad maius” logikai fordulatra alapozta.

A két engedély egymástól független, két külön eljárásban adja ki a Hivatal. A két engedély vonatkozásában nem azonosak a megszerzés feltételei és az egyik a másiktól függetlenül kiadható akár azonos, vagy külön-külön személy számára. A távhőtermelés nem kötelező önkormányzati feladat, és Szeged vonatkozásában az Önkormányzat által felvállalható feladatok közé sem tartozik. A határozatban megemlített gázbeszerzés csak a távhőtermelői működési engedély vonatkozásában lehetne értékelni – amennyiben önhiba fennállt volna – és feltéve, de meg nem engedve, hogy ezt egyébként már egy másik eljárásban a Hivatal nem értékelte és abban még bírságot sem szabott ki -, azonban a távhőszolgáltatási engedély alapján végzett tevékenység vonatkozásában a hő, a beszerzendő „alapanyag”, ami tehát nincs összefüggésben a gázbeszerzéssel. A két engedély alapján gyakorolható

tevékenység nem vizsgálható egységes eljárásban, ahogy a távhőtermelői engedély megszerzése sem biztosította automatikusan a távhőszolgáltatói engedély megszerzését, a megszüntetésére is eltérő szempontú, külön vizsgálatra és eljárásra lett volna szükség. Egyik a másikkal nem indokolható!

Súlyosan jogsértő tehát az a határozati megállapítás, mely szerint, ha a távhőtermelő tevékenysége lehetetlenül, ezzel a távhőszolgáltatást végző tevékenységét is meg lehetne, vagy kellene szüntetni.

5.) A határozat senki részéről előnnyel nem jár, a határozat jogsértő állapot előidézésére irányul.

A Tsz. 20. § (1) A Hivatal a működési engedélyt köteles visszavonni:

a) ha az engedélyes nem tesz eleget törvényes, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek, vagy tevékenységét megszünteti;

b) ha az engedélyes a távhőtermelői vagy a szolgáltatói berendezést felhívás ellenére a távhőszolgáltatás biztonságát, az élet-, az egészség- és a vagyonbiztonságot, a környezetet, továbbá a felhasználói érdekeket súlyosan veszélyeztető módon üzemelteti, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek - erre irányuló felszólítás után - nem tesz eleget.

(2) Az engedély visszavonásával egyidejűleg új engedélyest kell kijelölni.

(3) A folyamatos és biztonságos ellátás érdekében a működési engedélyben foglalt tevékenységet folyamatosan fenn kell tartani, a távhőtermelő létesítmény, vagy az engedélyköteles tevékenység megszüntetésével kapcsolatos eljárás, a felszámolás vagy a végelszámolás befejezéséig.

(5) A Hivatal más engedélyes kijelölése esetén az engedélyest kötelezheti arra, hogy a Hivatal által meghatározott, a folyamatos és biztonságos távhőtermeléshez és szolgáltatáshoz szükséges eszközeit a kijelölt engedélyesnek ellenszolgáltatás ellenében üzemeltetésre adja át, és a tevékenység gyakorlásához szükséges nyilvántartásokat, adatokat bocsássa rendelkezésre.

A jogszabály az engedély visszavonása révén csak olyan szervezetet jelölhet ki, aki engedélyes. A kijelölésnek az engedély visszavonásával egyidejűleg kell megtörténnie. Ennek jogszerű módja lehet, ha az „engedély megszüntetésével kapcsolatos eljárás” végére készen áll a kijelölt engedélyes. A visszavonást a határozat 2015. április 16. 6.00 órájában határozta meg. Ugyanezen nap 06.01 perctől azonban nincs engedélyes, a tevékenységet a határozat alapján a Hivatal olyan szervezetre ruházza át, akinek csupán 90 napon belül kezdeményeznie kell az engedély kiadását. A Tsz. egyértelmű, a tevékenység végzéséhez engedély kell! Még maga a Hivatal sem jogosult a törvényi előírás átlépni, és egy gázszerződéssel nem rendelkező, engedéllyel nem rendelkező, szakmai háttérrel nem rendelkező társaság részére átadja, hogy részéről jóváhagyott módon engedély nélkül engedélyköteles tevékenységet végezzen. Sajátos, hogy a határozat arra sem tér ki, hogy mi a jogkövetkezménye annak, hogy ha ezen időn belül még csak nem is kezdeményezi az engedély (azok közül is melyik?) kiadását. Sőt, még azt is megengedi a „Kijelölt Engedélyesnek”, hogy a szolgáltatást – jóváhagyása nélkül, csupán tájékoztatási kötelezettség mellett – másnak átadja! Az már csupán részletkérdés, hogy ennek elmulasztása milyen jogkövetkezményekkel járna.

A törvény azt is kimondja, hogy „A Hivatal más engedélyes kijelölése esetén az engedélyest kötelezheti arra, hogy a Hivatal által meghatározott, a folyamatos és biztonságos távhőtermeléshez és szolgáltatáshoz szükséges eszközeit a kijelölt engedélyesnek ellenszolgáltatás ellenében üzemeltetésre adja át, és a tevékenység gyakorlásához szükséges nyilvántartásokat, adatokat bocsássa rendelkezésre.”

Ennek vonatkozásában a határozat ugyan tartalmaz rendelkezést, azonban az „átadni rendelt eszközök” ellenértéke vonatkozásában – „nagyvonalúan” – semmilyen intézkedést nem hoz, azt bizonytalan időre elhalasztja, sőt a döntést egyébként az ebben teljesen ellenérdekelt.

Kijelölt Engedélyes” kezdeményezéséhez köti. Sajátos, az a kitétele a határozatnak, mely úgy fogalmaz” Ugyanakkor elképzelhető, hogy az elmúlt 15 évben történtek olyan beruházások, amelyek engedélyesnél kerültek aktiválásra és szükségesek a távhőtermelés és/vagy a távhőszolgáltatás biztosításához. Ezekről kell a Kijelölt Engedélyesnek az Átadási Határnapot megelőzően harmadik napig jegyzőkönyvet felvennie és kérelmet benyújtania.”

Az „elképzelhető” arra figyelemmel nem helytálló megállapítás a Hivatal részéről, mert egyrészt tudomása volt arról, hogy 1,5 milliárd forintnyi beruházást hajtott végre az engedélyes, ugyanakkor „elképzelésre” határozatot alapozni nem lehetséges. Ezt meg kellett volna vizsgálnia, mielőtt döntést hoz, ahogy azt is, hogy a „Kijelölt Engedélyes” képes lesz-e ezek használata ellenértékének kiegyenlítésére. Ennek vizsgálatát – ahogy egyáltalán a Kijelölt Engedélyes alkalmassága vizsgálatát - is teljes mértékben mellőzte a Hivatal, így határozata jogszabályba ütköző!

A 165/2011. (XII. 20.) AB határozat az alábbiakat mondja ki:

„Nem összeegyeztethető a tisztességes eljáráshoz való joggal, végső fokon a jogállamiság elvével az, ha a törvényalkotó a hatékonyság szempontját úgy érvényesíti, hogy eközben a hatósági eljárás ügyfele személyként vagy hivatása, tevékenysége gyakorlásában kiszolgáltatottá, lényegében eszköztelenné válik a közhatalom fellépésével szemben. A „szolgáltató állam” és a „közmenedzsment” útkeresése közepette az állam-személy közötti közigazgatási viszonyban sem értelmezhető már a hagyományos hierarchikus, a fogalom eredeti értelme szerinti alá-fölérendeltség rendszere.

A hivatalbóli eljárás hazai szabályozásban érvényesülő elve magában foglalja a hatóság tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét. A tényállás tisztázása nem céltalan eljárást jelent. A hatóság az eljárás ezen szakaszában — törvényben szabályozott hatásköréhez igazodóan — azokat a releváns tényeket tárja fel és bizonyítja, amelyek döntésének az alapját képezik. A közigazgatási eljárás hazai szabályozása a szabad bizonyítás elvére épül, azaz a hatóság maga választja meg a bizonyítás lehetséges eszközeit, és azokat szabadon értékelve hozza meg döntését.”

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete megállapította, hogy a támadott határozat az ENERGOTT Kft-re rendelkezést nem tartalmaz és az ügyféli minősége a Ket. 15. §-a szerinti okból nem megalapozott, mivel az ENERGOTT Kft. jogát, jogos érdekét abban jelölte meg, hogy adott esetben a határozattal érintett gazdasági társaság vonatkozásában tulajdonjoggal rendelkezik. Megítélése szerint a kisebbségi üzlet rész tulajdonjogának fennállása nem olyan közvetlen érintettség, ami a perindítást lehetővé teszi. A perindításra a határozat rendelkező részével érintett – a közigazgatási eljárásban nevesített módon ügyfélként szereplő – gazdasági társaság jogosult, az ENERGOTT Kft. a gazdasági társaságokra vonatkozó jogszabályok alapján érvényesítheti a tulajdonrészével kapcsolatos jogosultságokat. Megállapította, hogy az ENERGOTT Kft. által hivatkozott jogi érdek nem tekinthető közvetlennek.

Az ügyfélfogalom körében kiemelendő, hogy „akinek jogos érdekét az ügy érinti” megfogalmazás azt jelenti, hogy ügyfél az, akinek az ügy tárgya járulékosan szól közbe az addigi helyzetébe, valamely módon arra hatással, befolyással van.

Ket. 15. § (1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.

Kiemelendő, hogy a közigazgatási hatósági eljárásban is létezik az ügyféli jogállást megtagadó végzés meghozatalának lehetősége, a megtagadó végzés ellen van helye jogorvoslatnak. Az ENERGOTT Kft-t a Hivatal nem értesítette az eljárás megindításáról, a határozatot sem küldte meg a részére, ekként nem volt lehetősége bekapcsolódni a közigazgatási eljárásba.

A támadott közigazgatási döntés valótlan megállapításokat tesz, és a Hivatal a döntése indokolásában kifejtett okok között szerepelteti ezeket, az ENERGOTT Kft-ről alkotott megállapításokat közvetlen összefüggésbe hozza a döntés megalapozásával akként, hogy a Hivatal az indokolási kötelezettségének, a tényállás feltárási kötelezettségének nem tesz eleget.

A sérelmezett bírósági döntés kifejezetten megfosztotta az ENERGOTT Kft-t attól, hogy jogorvoslati jogával éljen a rá nézve sérelmes és jogszabálysértő közigazgatási határozattal szemben, és a jogszabálysértő ítélet ellen sem tud élni jogorvoslati lehetőségével.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a bíróság a Pp. 340. § (1) és (2) bekezdése alapján zárta ki.

Pp. 340. § (1) A bíróság ítélete ellen fellebbezésnek - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - nincs helye.

(2) A bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye, ha a közigazgatási pert olyan elsőfokú határozat bírósági felülvizsgálata iránt indították, amely ellen közigazgatási úton nincs helye fellebbezésnek és e határozatot a bíróság törvény alapján megváltoztathatja. E rendelkezést közbeszerzési ügyekben a közbeszerzésekről szóló törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A bíróság a közigazgatási határozatot a Pp. 339. § (1) bekezdése szerinti esetekben változtathatja meg és tárgybani ügyben nem áll fenn a megváltoztatás lehetősége. Erre tekintettel a bíróság jogszabálysértő módon elzárta az ENERGOTT Kft-t a jogorvoslati jogától, aki így nem tudja az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésében foglalt jogait érvényesíteni, a támadott közigazgatási határozatban az irányába részrehajlással megvalósuló elbírálás és a megalapozatlan döntés ellen fellépni. Az ügyben való közvetlen érintettség nyilvánvaló, következésképpen a perindítási jogosultság is fennáll. Az ENERGOTT Kft. sem a közigazgatási határozat, annak az ő jogos érdekeit érintő jogszabálysértő és valótlan kijelentései, megállapításai ellen nem tud fellépni az ezen jogától a bírósági ítélet által megfosztott helyzet okán, sem pedig a bírósági ítélet ellen nem tud jogorvoslattal élni.

Az ENERGOTT Kft-nek sérül az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt joga, és az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésben foglalt jog sem valósul meg!

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdése kimondja:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdése kimondja:

(2) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Tárgybani esetben a hatósági döntés elleni jogorvoslatot a bírósághoz fordulás, a per indításának lehetősége jelenti csak és kizárólag. Más jogorvoslati lehetőség nem áll az ENERGOTT Kft. rendelkezésére, a Hivatal döntése felülvizsgálati jogkörben sem semmisíthető, vagy változtatható meg.

Az Alaptörvény szerint a döntés "ellen" lehet jogorvoslattal élni. Az Alkotmánybíróság eddig is kizárta például az igazolási kérelmet a jogorvoslati eszközök köréből, mert "az nem a sérelmes döntés felülvizsgálatára és a döntésre közvetlenül visszaható újabb határozat hozatalára irányul", hanem "valamely perbeli cselekmény következményeinek elhárítására szolgál" (ABH 1993. 580., 584.) Jelen esetben a bírósági ítélet nem a sérelmes döntés felülvizsgálatára és a döntésre közvetlenül visszaható új határozat meghozatalára irányul, a bírósági ítélet nem a jogorvoslati forma funkcióját látja el.

A jogsérelem a jogorvoslati fórum által érdemben és az ENERGOTT Kft-re kiható hatállyal elbírálásra nem került, és ezen érdemi döntés ellen nincs helye az ügy tárgyánál fogva, arra hivatkozással fellebbezési lehetőség, holott az ügy tárgyában, annak érdemével foglalkozó döntés nem született.

A jogorvoslatihoz való alapvető jog tárgyilag csak a hatósági döntésekre terjed ki. A jogorvoslatihoz való jog immanens tartalma az érdemi [ügydöntő, az (elítelt) helyzetét, jogait lényegesen befolyásoló] határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége (ABH 1992.27., 31.). A nem érdemi, nem ügydöntő határozat esetén ilyen felülvizsgálatot nem kötelező biztosítani.

Az alkotmánybírósági eljárásban a jogorvoslatihoz való alapvető jog szempontjából valamely döntés érdemi, ügydöntő volta a tételes jogok által ilyennek tartott döntésekhez képest viszonylagos: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott (ABH 1992. 515., 516.; ABH 1993. 48., 74-75.).

A jogorvoslat másik fogalmi eleme az, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért.

Ez egyrészt a kifogásolhatóságot jelenti: a jogorvoslat igénybevételének nem előfeltétele a tényleges sérelem igazolása, elég erre hivatkozni. Ahhoz van joga a személynek, hogy állítsa a döntés jogos érdeket vagy jogot sértő voltát. A "sérti" másrészt azt is jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé tenniük, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás - törvénysértő (megalapozatlan), közigazgatási ügyben, továbbá célszerűtlen - volta esetén teljesítsék. Az az orvoslási eszköz, amelynek nem feltétele az ilyen állítás, alkotmányjogi értelemben nem jogorvoslat.

Az ügydöntő, érdemi határozatok ellen a jogorvoslat lehetősége alkotmányosan nem zárható ki.

Az egyfokú eljárásban hozott közigazgatási határozat és a keresetösségi jog elutasítása olyan érdemi döntések, amelyek ellen jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani, utóbbi esetben függetlenül a Pp. 340. § (2) bekezdésétől.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem szükséges a bírósági felülvizsgálat során többfokozatú rendszert kiépíteni, a bíróság ítéletével szemben előterjeszhető fellebbezés általánossá tétele nem alkotmányos követelmény.

A fellebbezés lehetőségének biztosítása összefüggésben van azokkal az ügyekkel, amelyekben a bíróság megváltoztatási jogkörrel is rendelkezik. A Pp. csak azon megváltoztatási jogkörrel rendelkező ügyekben biztosítja a fellebbezést, amelyek egyfokú eljárásban születtek. A reformatórius jogkör biztosítása együtt kell járjon a fellebbezési jog biztosításával, hiszen ilyen esetben akár teljesen új alapokon nyugvó döntés is születhet, amely kontroll nélkül maradna.

Az Alkotmánybíróság nem állít fel olyan követelményt, amely a jogorvoslathoz fűződő jog sérelmét látná akkor, ha a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja, ugyanakkor nem biztosít fellebbezést, hiszen a bírósághoz fordulás kritériuma már önmagában megvalósult a felülvizsgálattal.

A jogorvoslathoz való joghoz képest a bírósághoz fordulás joga egy olyan többlet lehetőség, amelyet mind az Alaptörvény, mind a régi Alkotmány külön alapjogi védelemben részesít. Tárgybani ügy unikális volta abban nyilvánul meg, hogy a bírósághoz fordulás kritériuma *nem jelentette a felülvizsgálatot, nem érdemi elbírálás* történt és az egyfokú eljárás miatt a jogorvoslat nem töltötte be a funkcióját.

A keresetelési jogot elutasító döntéssel szemben az Alaptörvény alapján meg kell, hogy illesse a jogorvoslat az ENERGOTT Kft-t, ez a döntés érdemben nem vonható sem a kasszációs, sem a reformatórius döntési jogkörbe, és jelen esetben kontroll nélkül marad.

Az ENERGOTT Kft-nek az ügye nem is kerülhetett abba a szakaszba, amelyben érdemben elbírálták volna, a vizsgálat tárgyát nem képezhette az, hogy a határozat jogalapja érdemben valós és jogszerű-e. A Hivatal az Alaptörvény XXXIV. cikk (1) bekezdésében foglaltakat megsértette.

Az érdemi ítélet ellen Alaptörvényt sértő módon nem biztosít a bíróság jogorvoslatot, holott az nem értékelhető a Pp. 340. § (2) bekezdése alapján meghozott döntésnek, amely rendelkezés egyértelmű módon a kasszációs jogkörben, és az ügy tárgyánál fogva megváltoztathatatlan esetén nem ad helyt a fellebbezésnek. Ezen két esetben érthető, hogy nincs helye fellebbezésnek, hiszen felülvizsgálatra kerül a közigazgatási határozat, biztosított a jogorvoslat, amely kasszációs/reformatórius jogkör tárgybani esettől teljes mértékben megkülönböztetésre szorul!

Az Abtv. 27. § a) és b) pontjában és a 30. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak.

A fentiekre tekintettel az ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Korlátolt Felelősségű Társaság kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. november 17. napján kelt 3.K.32052/2015/5. számú ítélet alaptörvény-ellenességét megállapítani és a döntést megsemmisíteni szíveskedjen.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ban konkretizált hatáskör alapozza meg.

Az ENERGOTT Kft. mellékként csatolja az ügyvédi meghatalmazást, a 4034/2015. számú MEKH határozatot, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.32052/2015/5. számú ítéletét, és az ENERGOTT Kft. cégkivonatát.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és az 57. § (1a) pont alapján az ENERGOTT Kft. nyilatkozik, hogy az adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

Az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes az Abtv. 54. §-a alapján.

Dunaújváros, 2016. február 05.

Tisztelettel:

